

danske CO₂-udledning, hvor udledningen finder sted, idet handel m.v. over grænserne også kan få indflydelse på CO₂-regnskabet.

Producenter, der alene producerer elektricitet ved anvendelse af CO₂-frie eller CO₂-neutrale energikilder, som for eksempel vindkraft, vandkraft, affald, biomasse eller lignende, omfattes i henhold til *stk. 3* ikke af lovens regler, idet disse ikke udleder CO₂ ved produktion af elektricitet eller betragtes som CO₂-neutrale. En producent, som producerer elektricitet ved både anvendelse af CO₂-frie eller CO₂-neutrale energikilder og anden energikilde, som udleder CO₂, vil således være omfattet af lovens regler.

Til § 2

Som en følge af det politiske forlig om en elreform, der blev indgået den 3. marts 1999, er de kvoter CO₂, der samlet set må udledes fra elproduktionsanlæg i årene fra 2000 til 2003 fastsat i *stk. 1*. Kvotens størrelse er 23 mio. tons i 2000, 22 mio. tons i 2001, 21 mio. tons i 2002 og 20 mio. tons i 2003. Kvoterne er bindende, men vil i ganske særlige tilfælde, efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg, kunne forøges efter reglerne i § 7.

De i *stk. 1* nævnte kvoter er fraregnet varmesidens CO₂-bidrag, jf. *stk. 2*. Årsagen hertil er, at varmesektoren og industrien i modsætning til elsektoren allerede er reguleret med forskellige former for afgifter. Hertil kommer, at man ved at fraregne varmesidens bidrag bibeholder elsektorens incitament til at producere kraftvarme. Varmesidens bidrag og de i *stk. 1* nævnte kvoter er udregnet ved at opgøre brændselsforbruget til den nyttiggjorte varmeproduktion ved at dele denne med en varmevirkningsgrad på 200%, jf. *stk. 2*. Det er en administrativ fordel at anvende samme varmevirkningsgrad for alle anlæg. Det kan imidlertid være en fordel at anvende samme varmevirkningsgrad, som anvendes ved kraftvarmebeskatning. I *stk. 3* bemyndiges ministeren derfor til, efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg, at fastsætte nærmere regler om beregning af varmesidens bidrag. Sigtet med en ændring af varmevirkningsgraden er ikke af fiskal karakter, men at tage hensyn til dels de enkelte producenters afvigelse fra varmevirkningsgraden på 200% og dels at skabe administrativ sammenhæng mellem kvotereglerne og beskatningsreglerne. De enkelte elproducenter har i dag en forskellig varmevirkningsgrad, og det er derfor hensigtsmæssigt, at der er mulighed for at fastsætte den samme varmevirkningsgrad for elproducenten, som denne bliver beskattet i forhold til i beskatningsreglerne.

En ændring i varmevirkningsgraden vil have indvirkning på kvoternes størrelse efter § 2, stk. 1.

Til § 3

Efter bestemmelsens *stk. 1* tildeler miljø- og energiministeren årligt en CO₂-udledningstilladelse til de enkelte elproducenter på baggrund af den i § 2, stk. 1, fastsatte kvote. Udmeldingen sker senest den 1. juli. Udledningstilladelsen er gældende for det efterfølgende år. Den udmeldte tilladelse er bindende, men vil i ganske særlige tilfælde, såsom en energikrise, efter forelæggelse for Folketingets Energipolitiske Udvalg, kunne forhøjes efter reglerne i § 7. Miljø- og energiministeren har til hensigt i forbindelse med den årlige udmelding af CO₂-tilladelserne ligeledes at udmelde en foreløbig, vejledende CO₂-udledningstilladelse gældende for de tre efterfølgende år. Denne vejledning skal give elproducenterne mulighed for at kunne planlægge deres elproduktion mere end ét år frem ad gangen, men er ikke bindende for miljø- og energiministerens årlige udmelding af CO₂-udledningstilladelserne.

Stk. 2 giver mulighed for, at CO₂-udledningstilladelser efter anmodning fra en sammenslutning af elproducenter i stedet kan tildeles denne sammenslutning. Der kan for eksempel blive tale om, at CO₂-udledningstilladelserne tildeles til ELSAM og Elkraft og andre lignende sammenslutninger. Det vil herefter være sammenslutningerne, der efter egne regler og beslutninger fordeler tilladelserne på egne producenter. Alle de forpligtelser, der i henhold til denne lov påhviler elproducenterne, påhviler i stedet sammenslutningen. Det vil således være sammenslutningen, der skal foretage overdragelser af CO₂-udledningstilladelserne og CO₂-opsparingerne efter reglerne i § 6, foretage de årlige indberetninger efter § 8, modtager den årlige opgørelse efter § 9, være afgiftspligtig efter reglerne i § 13 samt være strafansvarlig efter reglerne i § 15.

I henhold til *stk. 3* fastsættes CO₂-udledningstilladelserne efter *stk. 1 og 2* ud fra den enkelte elproducents eller sammenslutning af elproducenters CO₂-udledning i 1994-1998. Fordelingen foretages efter følgende principper:

Der går frem i en række trin. Den historiske elproduktion og CO₂-udledning fra alle CO₂-udledende elproduktionsanlæg deles op i en modtryks-del og en kondens-del og CO₂-udledningen tilsvarende i modtryks-CO₂ og kondens-CO₂.

For modtryksanlæg og andre anlæg, hvor der er et fast forhold mellem el- og varmeproduktionen, anses hele elproduktionen for at være modtryks-el. Dermed bliver hele CO₂-emissionen for disse anlæg modtryks-